

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Zadorojnii Andrei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 04 ianuarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2019, în cauza penală în privința lui

Tanasevici Ion, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.11.2017 - 04.01.2019;

Instanță de apel: 21.01.2019 - 12.03.2019;

Instanță de recurs: 10.06.2019 - 23.10.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 04 ianuarie 2019, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Tanasevici Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare;
- art.287 alin.(3) Cod penal, la 2 ani 6 luni închisoare;
- art.192¹ alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare.

Conform art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă, 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Bodarev Vladimir a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul lui Tanasevici Ion în beneficiul părții vătămate Bodarev Vladimir prejudiciul material în sumă de 1 950 lei și prejudiciul moral în sumă de 5 000 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Tanasevici Ion la 08 ianuarie 2017 aproximativ la ora 19:45, acționând prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu o altă persoană, în privința căreia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, aflându-se în curtea blocului nr.2 din str. M. Basarab, mun. Chișinău, fiind în loc public încălcând grosolan ordinea publică, prin acțiunile sale exprimând o vădită lipsă de respect față de societate și manifestând un comportament agresiv, cealaltă persoană s-a apropiat de Croitoru Sergiu și l-a numit cu cuvinte necenzurate. Acțiunile huliganice ale celeilalte persoane au încercat a fi curmate de Corneev Vitalie, care însă a fost lovit cu piciorul peste picioare de către Tanasevici Ion în rezultat la ce Corneev Vitalie a căzut jos. Croitoru Sergiu i-a solicitat lui Tanasevici Ion să nu-l lovească pe Corneev Vitalie, în rezultatul solicitării sale cealaltă persoană și Tanasevici Ion s-au apropiat de

Croitoru Sergiu aplicându-i multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului.

În rezultatul acțiunilor huliganice ale lui Tanasevici Ion și celeilalte persoane părții vătămate Croitoru Sergiu i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare și suferințe fizice, iar victimei Corneev Vitalie suferințe fizice.

Tot el, la 08 ianuarie 2017 aproximativ la ora 22:30, acționând prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu o altă persoană, în privința căreia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, aflându-se în curtea blocului nr.2 din str. M. Basarab, mun. Chișinău, fiind în loc public încălcând grosolan ordinea publică, prin acțiunile sale exprimând o vădită lipsă de respect față de societate și manifestând un comportament agresiv, cealaltă persoană s-a apropiat de Stoianov Serghei, întrebându-l de ce merge umflat, imediat la acțiunile huliganice ale acestei persoane a aderat și Tanasevici Ion care l-a stropit în față pe Stoianov Serghei cu spre lacrimogen de tip „KO CS”, în rezultat Stoianov Serghei și-a astupat fața cu ambele mâini și s-a întors cu spatele la agresori, Tanasevici Ion aplicându-i o lovitură cu piciorul după cap, în rezultatul căreia Stoianov Serghei și-a pierdut echilibrul și a căzut jos. Continuându-și acțiunile criminale Tanasevici Ion și cealaltă persoană i-au mai aplicat lui Stoianov Serghei concomitent câte trei lovituri cu picioarele și mâinile în regiunea spatelui și capului.

În rezultatul acțiunilor huliganice ale lui Tanasevici Ion și celeilalte persoane, părții vătămate Stoianov Serghei i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate și suferințe fizice.

Tot Tanasevici Ion, la 06 februarie 2018 aproximativ la orele 23:00-23:50, aflându-se în curtea blocului nr.13/4 din bd. Moscova, mun. Chișinău, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, prin acces liber a intrat în habitacul microbuzului de model „Volkswagen 14” cu n/î xxxxx, unde deteriorând cablurile electrice a pornit motorul microbuzului. În continuare Tanasevici Ion s-a deplasat cu microbuzul răpit în direcția or. Rîșcani unde din cauza defectării roții stânga spate s-a oprit pe traseul M-5 km 100, în apropierea stației PECO GHIMNAST a lăsat mijlocul de transport, întorcându-se cu un transport de ocazie în s. Ghetlova, r-nul Orhei.

În urma acțiunilor intenționat infracționale ale lui Tanasevici Ion, părții vătămate Bodarev Vladimir i-a fost cauzată o pagubă materială considerabilă, în sumă totală de 113 085,5 lei.

3. Avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Tanasevici Ion să-i fie stabilită pedeapsă mai blândă și respingerea acțiunii civile.

În argumentarea apelului a invocat că:

- instanța nu a argumentat în modul convenit neaplicarea prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal, având în vedere că toate condițiile sunt întrunite;

- prin pct.24, 28 a sentinței, instanța ilegal (fără a indica norma concretă - aliniatul, litera) și nejustificat a considerat ca o circumstanță agravantă conform art.77 Cod penal - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, or, faptele imputate lui Tanasevici Ion în prezenta cauză, au fost

comise de Tanasevici Ion până la pronunțarea sentinței Judecătorei Orhei. Mai mult, sentința Judecătorei Orhei din 17.01.2018 este executată și conform art.111 Cod penal acest antecedent penal este stins cu anularea tuturor incapacităților și decăderilor din drepturi legate de antecedentele penale;

- în speța sunt întrunite toate condițiile pentru stabilirea lui Tanasevici Ion a unei pedepse mai blânde prin aplicarea prevederilor art.90 sau 90¹ Cod penal cu suspendarea (parțială) a executării pedepsei închisorii;

- instanța corect a respins ca nefondate o parte din cerințele părții civile Bodarev Vladimir, însă neargumentat a admis încasarea prejudiciul material în sumă de 1 950 lei și prejudiciul moral în sumă de 5 000 lei, or nici o probă nu a fost prezentată. Partea civilă nici nu a concretizat în ce constă pretenția și cum se argumentează cerința.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2019, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

4.2. La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a aplicat prevederile art.7, 16, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunilor comise, care fac parte din categoria celor mai puțin grave și grave, de personalitatea inculpatului, care se caracterizează negativ, anterior a fost judecat, nu a făcut concluzii pozitive privind încetarea activității sale criminale și a comis alte infracțiuni, s-a eschivat de la cercetarea judecătorească, nefiind prezent la mai multe ședințe de judecată, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de circumstanțe atenuante: recunoașterea vinovăției și căința sinceră, iar ca circumstanță agravantă a stabilit: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, dar și ținând cont de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și art.84 Cod penal, și corect a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar în condițiile izolării de societate cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, astfel, asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Instanța de apel nu a reținut ca fiind justificată solicitarea apelantului privind stabilirea unei pedepse penale mai blânde, deoarece prima instanță a motivat în totalitate concluzia sa și necesitatea aplicării pedepsei închisorii, ori o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Cu atât mai mult că circumstanțele menționate de apărare au servit la micșorarea pedepsei aplicate inculpatului, astfel prima instanță la emiterea sentinței a ținut cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

În același timp, prima instanță întemeiat a respins solicitarea avocatului cu privire la aplicarea în privința lui Tanasevici Ion a prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal, or, deși inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate acestuia neatingând vârsta de 21 ani, instanța de apel ținând cont de personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat, având dosare penale pornite, nu a făcut concluzii pozitive privind încetarea activității sale criminale și a comis alte infracțiuni, a ajuns la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale.

Totodată, pedeapsa stabilită inculpatului este în corespundere și cu regula nr.6 din Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri.

Instanța de apel a concluzionat că, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Tanasevici Ion, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare cu executare, ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu tragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său, atitudinea față de membrii societății, respectarea ordinii publice, integrității corporale și patrimoniul persoanei.

4.3. Instanța de apel a respins ca nefondată solicitarea avocatului Zadorojnîi Andrei în interesele inculpatului Tanasevici Ion, privind respingerea integrală a acțiunii civile înaintate de partea vătămată Bodarev Vladimir și cu trimitere la prevederile art.art.219 alin.(1), 220 alin.(1), (2), 225 alin.(2) Cod de procedură penală, a indicat că, prima instanță a soluționat corect acțiunea civilă, or, partea vătămată Bodarev Vladimir la urmărirea penală a depus o cerere privind recunoașterea în calitate de parte civilă, reieșind din faptul că prin infracțiunea săvârșită i-a fost cauzată o daună materială în sumă de 113 085,5 lei, iar în instanța de fond a solicitat să-i fie recuperat prejudiciul material cauzat prin infracțiune, și ținând cont că inculpatul Tanasevici Ion este recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.192¹ alin.(1) Cod penal, în virtutea prevederilor art.385 alin.(1) pct.10) Cod procedură penală, prima instanță întemeiat a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficul părții vătămate Bodarev Vladimir prejudiciul material cauzat în sumă de 1 950 lei.

Totodată, prima instanță just a reținut că, în temeiul art.1398 Cod civil și art.387 Cod de procedură penală, în rezultatul aprecierii probelor prezentate în confirmarea acțiunii civile, sub aspectul admiterii sau respingerii cerințelor, în raport cu specificul cauzei și vinovăției inculpatului, instanța de judecată admite parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, și anume în partea compensării prejudiciului cauzat confirmat prin bonuri în sumă de 1 950 lei.

La fel, cu trimitere la prevederile art.art.1422 alin.(1) și (2), 1423 Cod civil, instanța de apel a indicat că, prima instanță evaluând gradul prejudiciabil și suferințele morale suportate, a ajuns la concluzia corectă că urmează să fie achitat un prejudiciu moral în valoare de 5 000 lei, or, partea vătămată fără îndoială a avut de suferit și moral în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului.

Astfel, în opinia instanței de apel suma încasată în calitate de prejudiciu moral este o recompensă echitabilă și rezonabilă a prejudiciului moral suportat de partea vătămată.

5. Avocatul Zadorojniî Andrei în numele inculpatului, în temeiul pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora în partea stabilirii pedepsei și în latura civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, lui Tanasevici Ion să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă iar acțiunea civilă să fie respinsă.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de apel judecând cauza în procedura de apel urma să examineze toate circumstanțele cauzei și să se expune asupra tuturor capetelor apelurilor declarate.

Hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de a respinge cerințele apelantului în interesele lui Tanasevici Ion. Instanța de apel a dedicat decizia verificării suficienței probatoriului examinat de către instanța de fond, sub aspectul concludenței, pertinentei și utilității probelor acumulate, respectarea procedurii simplificate, corectitudinea constatării stării de fapt și încadrării juridice, însă, apelantul a rămas „neuzit”, or, instanța nu a examinat argumentele invocate de apelant și nu a motivat în modul cuvenit soluția de respingere a solicitărilor apelantului, dar a verificat aspectele cu care inculpatul din start a fost de acord și nu le-a contestat.

Chiar în ședința instanței de apel, inculpatul Tanasevici Ion a declarat, că susține pe deplin declarațiile date la urmărirea penală și în prima instanță, este de acord cu probele și calificarea faptei, vina o recunoaște integral, menține poziția anterioară și solicită să fie admis apel cu casarea sentinței primei instanțe și aplicarea unei pedepse mai blânde.

Consideră recurentul că, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, or, instanța de apel a hotărât de a respinge apelul declarat în interesele inculpatului, indicând la pct.8 al deciziei: *„Instanța de apel nu reține ca fiind justificată solicitarea apelantului privind stabilirea unei pedepse penale mai blânde, deoarece prima instanță a motivat în totalitate concluzia sa și necesitatea aplicării inculpatului a pedepsei cu închisoarea, ori o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei... În același timp, prima instanță întemeiat a respins solicitarea avocatului cu privire la aplicarea în privința lui Tanasevici Ion a prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal, or, deși inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate acestuia neatingând vârsta de 21 ani, instanța de apel ținând cont de personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat, având dosare penale pornite, nu a făcut concluzii pozitive privind încetarea activității sale criminale și a comis alte infracțiuni, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale”*.

Motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, or, instanța de apel corect citează prevederile Codului penal sub aspectul individualizării pedepsei, însă nu aplică către Tanasevici Ion, care avea vârsta până la 21 de ani, prevederile legale despre reducerea maximului pedepsei cu o treime. În același timp, instanțele inferioare au ignorat prevederile legii și argumentele apelului, neindicând norma concretă, eronat constatând circumstanțele agravante.

În continuare, instanța judecând apelul declarat și apreciind corectitudinea admiterii acțiunii civile în partea încasării prejudiciului material în sumă de 1 950 lei și prejudiciului moral în sumă de 5 000 lei, or, nici o probă nu a fost prezentată nici în instanța de fond, nici ulterior, în cadrul judecării apelului. Instanța de apel nu a examinat aceste capitole ale apelului, nu s-a expus privitor la probele acțiunii civile, iar soluția de a respinge cerințele apelului în aceasta parte, contravine părții descriptive a deciziei.

6. Asupra recursului a prezentat referință procurorul care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, deoarece instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale aplicate și în latura civilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat, se reține că recurentul invocă temeiurile de casare prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept citate, Colegiul constată că acest temeiuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în

Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră că, la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunile săvârșite, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, totodată ținând cont și de gravitatea infracțiunilor săvârșite și personalitatea inculpatului.

Totodată, Colegiul penal menționează că, instanța de apel la emiterea deciziei, a ținut cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Colegiul penal respinge argumentul recurentului că, instanța de apel a dedicat decizia verificării suficienței probatoriului examinat de către instanța de fond, sub aspectul concluziei, pertinentei și utilității probelor acumulate, respectarea procedurii simplificate, corectitudinea constatării stării de fapt și încadrării juridice, însă, apelantul a rămas „neauzit”, or, instanța nu a examinat argumentele invocate de apelant și nu a motivat în modul convenit soluția de respingere a solicitărilor apelantului, dar a verificat aspectele cu care inculpatul din start a fost de acord și nu le-a contestat. Instanța de apel s-a expus asupra argumentelor invocate de către apelant în cererea de apel, iar hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

La fel, instanța de recurs ține să menționeze că, motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii, or, instanțele de fond corect au reținut că în privința inculpatului Tanasevici Ion nu urmează a fi aplicate prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, or, în cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Totodată, instanțele de fond au motivat soluția adoptată sub acest aspect.

În același context, Colegiul penal ține să menționeze că, instanțele de fond reținând circumstanța agravantă potrivit art. 77 Cod penal – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a comis infracțiuni similare, nu au admis careva încălcări ale legii, or, această circumstanță a fost indicată de către acuzator în rechizitoriu și care rezultă din revendicare.

Subsidiar, Colegiul penal ține să menționeze că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. O pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către făptuitor și alte persoane.

În continuare, cu referire la argumentele recurentului privind dezacordul cu admiterea de către instanțele de fond a acțiunii civile înaintate de partea vătămată,

Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de apel la adoptarea soluției de menținere a sentinței în această parte, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Deci, Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de apel examinând argumentele invocate în apelul apărări, corect a indicat că, partea vătămată Bodarev Vladimir la urmărirea penală a depus o cerere privind recunoașterea în calitate de parte civilă, iar reieșind din faptul că prin infracțiunea săvârșită i-a fost cauzată o daună materială în sumă de 1 970 lei, în acest sens fiind prezentate două bonuri cu sumele de 1 200 lei pentru parcare și 700 lei pentru evacuare, prima instanță întemeiat a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Bodarev Vladimir prejudiciul material cauzat în sumă de 1 950 lei.

Totodată, se reține că, corect a dispus încasarea și a sumei de 5 000 lei, în beneficiul părții vătămate, cu titlu de prejudiciu moral, aceasta fiind în deplină concordanță cu principiul răspunderii civile delictuale care impune reparația integrală, reală și efectivă a daunelor morale cu luarea în considerare a urmărilor faptei, a naturii și duratei acestora.

În acest context, instanța de recurs menționează că, despăgubirile pentru prejudiciile morale se disting de cele pentru prejudiciile materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

În acest scop, pentru ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, este necesar să fie luate în considerare suferințele fizice și morale susceptibile în mod rezonabil care au fost cauzate prin fapta săvârșită de inculpat, precum și de toate consecințele acesteia.

Anume în acest context, instanțele de fond au evaluat corect dauna morală pentru Bodarev Vladimir în sumă de 5 000 lei, fiind luate în considerare suferințele morale ale acestuia, statutul părții vătămate în societate, gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, consecințele survenite, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție părții vătămate.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2019, în cauza penală în privința lui *Tanasevici Ion*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 21 noiembrie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac